

Arrest

nr. 134 293 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 september 2014.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaten H. VAN NIJVERSEEL en Mr. A. HAEGEMAN die loco advocaat N. DIRICKX verschijnen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde o.a. vast dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk kan aantonen, aan zijn verklaringen omtrent zijn reisweg niet of weinig geloof kan worden gehecht, en er geen geloof kan worden gehecht aan de oorzaak van zijn problemen in Bangladesh, zijnde zijn activisme voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP), en evenmin aan de door hem ingeroepen vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen en vergoelijken van enkele van de vaststellingen van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat verzoeker er tot op heden niet in slaagt zijn verklaarde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Zoals ook de commissaris-generaal terecht opmerkte, vormt de door hem neergelegde geboorteakte, in tegenstelling tot wat hij zelf op algemene wijze beweert, geenszins een begin van bewijs van zijn identiteit. Immers, een geboorteakte kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart, doch toont niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document wegens het gebrek aan een foto die de fysieke band kan vaststellen. Een dergelijke akte vormt dan ook geen identiteitsbewijs. Een schoolattest met foto is, net als de bijgebrachte geboorteakte, geen (officieel) identiteitsdocument. Een dergelijk stuk vormt, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt, geen begin van bewijs van verzoekers identiteit. Verzoeker levert aldus geen bewijs van zijn identiteit, wat nochtans een zeer essentieel element is in de asielprocedure. Zijn identiteit staat niet vast en er kan dan ook niet worden nagegaan of de talrijke door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon.

Betreffende verzoekers betoog omtrent bepaalde zaken nooit te zijn ondervraagd, wijst de Raad erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rechtsprekend orgaan is en geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal (ertoe) verplicht de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen of informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt, noch is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen de asielzoeker uitgenodigd moet worden om hierover zijn opmerkingen te formuleren. Verzoeker kan derhalve niet op ontvankelijke wijze aanvoeren dat zijn verhoor zodoende niet tegensprekelijk was (cf. RvS, 18 maart 2005, 142.379 en RvS 11 juli 2012, nr. 8741 (c)).

Verzoeker gaat er voorts ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet op de informatie opgenomen in het administratief dossier waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh vaak voorkomen, kan er aan de door verzoeker neergelegde documenten, waaronder dus o.a. ook de charge sheet, ongeacht en daargelaten of het hier al dan niet een gecertificeerde kopie betreft, geen bewijswaarde worden gehecht.

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde documenten, met name een (kopie van zijn) schoolattest en de door hem in het verzoekschrift als "originele kopie van het arrestatiebevel" en "medisch attest ivm ziekte vader" aangeduide documenten, zijn niet voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen, zodat deze conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan (cf. RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). De bij het verzoekschrift gevoegde omslag van DHL toont enkel aan dat verzoeker post toegezonden heeft gekregen vanuit Bangladesh.

Dergelijk algemeen en niet of weinig ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te ontkrachten. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Bangladesh, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Bangladesh sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen (concrete) elementen bij die deze vaststelling weerleggen. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden. (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 september 2014, wijst verzoekende partij vooreerst naar de nieuwe stukken die zij heeft ingediend in de loop van de procedure en de originelen die zij thans ter terechtzitting indient. Verzoekende partij gaat niet akkoord met het feit dat aan haar identiteit wordt getwijfeld. Alle documenten dragen dezelfde naam, zodat aan haar identiteit niet kan getwijfeld worden, en het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden zoals voorzien in §196 van het Handboek. Verzoekende partij stelt tevens dat er geen enkel valabel argument is met betrekking tot haar paspoort. Tot slot wijst verzoekende partij erop dat de chronologie van haar relaas wel degelijk klopt, wat blijkt uit twee procedures van na de feiten, zoals blijkt uit de voorgelegde stukken.

De Raad wijst er vooreerst op dat *“De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (...) o.a. vast(stelde) dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk kan aantonen, aan zijn verklaringen omtrent zijn reisweg niet of weinig geloof kan worden gehecht, en er geen geloof kan worden gehecht aan de oorzaak van zijn problemen in Bangladesh, zijnde zijn activisme voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP), en evenmin aan de door hem ingeroepen vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten.”* In de beschikking wordt voorts vastgesteld *“dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift*

geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen en vergoelijken van enkele van de vaststellingen van de bestreden beslissing.”

Verzoekende partij haar betoog dat zij niet akkoord gaat met het feit dat aan haar identiteit wordt getwijfeld en dat alle documenten dezelfde naam dragen zodat aan haar identiteit niet kan worden getwijfeld, en haar het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, wijzigt niets aan de pertinente vaststelling in de beschikking dat zij *“er tot op heden niet in slaagt zijn verklaarde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Zoals ook de commissaris-generaal terecht opmerkte, vormt de door hem neergelegde geboorteakte, in tegenstelling tot wat hij zelf op algemene wijze beweert, geenszins een begin van bewijs van zijn identiteit. Immers, een geboorteakte kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart, doch toont niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document wegens het gebrek aan een foto die de fysieke band kan vaststellen. Een dergelijke akte vormt dan ook geen identiteitsbewijs. Een schoolattest met foto is, net als de bijgebrachte geboorteakte, geen (officieel) identiteitsdocument. Een dergelijk stuk vormt, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt, geen begin van bewijs van verzoekers identiteit. Verzoeker levert aldus geen bewijs van zijn identiteit, wat nochtans een zeer essentieel element is in de asielprocedure. Zijn identiteit staat niet vast en er kan dan ook niet worden nagegaan of de talrijke door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon.”*

Verzoekende partij haar identiteit staat niet vast en er kan dan ook niet worden nagegaan of de talrijke door haar neergelegde documenten, in de loop van de procedure en ter terechtzitting, daadwerkelijk betrekking hebben op haar persoon. Verzoekende partij haar kritiek dat er geen enkel valabel argument is met betrekking tot haar paspoort wijzigt hier niets aan, en mist bovendien feitelijke grondslag nu zij geen enkel paspoort met betrekking tot haar persoon neerlegde.

Betreffende de door verzoekende partij aangebrachte documenten stelt de Raad voorts vast dat de stukken die verzoekende partij na haar gehoor op het Commissariaat-generaal, en meer bepaald op 22 mei 2014, neerlegde alle omstandig in de bestreden beslissing worden besproken. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt die concrete en pertinente vaststellingen, doch beperkt zich in haar verzoekschrift dienaangaande tot algemene kritiek, zoals o.a. het feit dat de commissaris-generaal zich volgens haar beperkt tot de loutere stelling dat er veel valse stukken in omloop zijn in Bangladesh en de voorgelegde stukken in het Engels opgesteld zijn, algemene kritiek die echter tegengesproken wordt door de vele pertinente en concrete vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande die bewuste documenten.

In de beschikking wordt er dienaangaande ook op gewezen dat verzoekende partij *“er voorts ten onrechte van uit”* gaat *“dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielsrelaas te herstellen. Om die reden en gelet op de informatie opgenomen in het administratief dossier waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh vaak voorkomen, kan er aan de door verzoeker neergelegde documenten, waaronder dus o.a. ook de charge sheet, ongeacht en daargelaten of het hier al dan niet een gecertificeerde kopie betreft, geen bewijswaarde worden gehecht.”* Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten bij die deze grond in de beschikking ontkrachten of weerleggen.

Verzoekende partij brengt evenmin iets concreet in tegen de grond in de beschikking waar met betrekking tot de door haar als bijlage aan haar verzoekschrift gevoegde stukken het volgende wordt vastgesteld: *“De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde documenten, met name*

een (kopie van zijn) schoolattest en de door hem in het verzoekschrift als "originele kopie van het arrestatiebevel" en "medisch attest ivm ziekte vader" aangeduide documenten, zijn niet voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen, zodat deze conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan (cf. RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). De bij het verzoekschrift gevoegde omslag van DHL toont enkel aan dat verzoeker post toegezonden heeft gekregen vanuit Bangladesh."

Wat de door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde documenten betreft die zij in de door haar bijgevoegde "verklarende nota met nieuwe stukken" als volgt aanduidt: "2 foto's van de woning van meneer die vernield werd", "bevestiging van de districtsraad dat verzoeker en diens familie BNP leden zijn en problemen hebben met leden van de Awami League die zijn broer doodden, dat het huis platgebrand werd, zodat de foto's en de oorsprong van de vernieling bevestigd worden, dat er vrees is dat hij gedood zal worden en dat zijn familie zonder dak zit, oude vader en moeder in zeer moeilijke situatie", "warrant of arrest dd. 5.1.2014 op naam van verzoeker i.v.m. Proces hangende voor de "Criminal Court"= strafgerecht. orig + vertaling", "charge sheet dd. 15.3.2011, waar verzoeker als 2^e beklaagde genoteerd staat, met indicatie van medebeklaagden, getuigen enz., met verslag i.v.m. feiten - m.b.t. politieke feiten", "omslag waarmee deze documenten aankwamen 6/11/2014" en "vorige doc. "warrant of arrest" illegal weapons" = is andere procedure, klacht illegale wapens (werd reeds neergelegd, terug neergelegd) met orig. vertaling", stelt de Raad vast dat de bijgevoegde vertalingen niet voor eensluidend zijn verklaard, zodat de Raad op grond van artikel 8 van koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is deze documenten in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Aan voorgelegde documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat het in Bangladesh gemakkelijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste documenten te verkrijgen, kan aan de door verzoekende partij ter zitting neergelegde documenten geen bewijswaarde worden gehecht. De aangebrachte foto's tonen hoe dan ook niets meer dan een vernield huis, doch hieruit blijkt niet en kan niet worden afgeleid van wie dit huis is, waar het gelegen is en wat de oorzaak van die vernieling is. De enveloppe toont louter aan dat verzoekende partij vanuit Bangladesh post toegezonden kreeg.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar asielaas.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat de chronologie van haar relaas wel degelijk klopt, en dit blijkt uit twee procedures van na de feiten, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 8 september 2014 opgenomen grond.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS